

VINCENT CALABRESE

REBEL NEZÁVISLÉHO HODINÁŘSTVÍ

Neměl formální vzdělání, a přesto se stal ikonou nezávislého hodinářství. Vincent Calabrese je nejen spoluzakladatelem AHCI, ale také hodinářem, který vždy kladl důraz na svobodu, inovaci a filozofii.

Narodil se v lednu 1944 v srdci Neapole, v živelném městě, kde se mísí hluk skútrů, zpěv ulice a nepsané zákony čtvrti. V prostředí, kde přežívají ti nejodhodlanější, si člověk musí své místo vydobýt. A právě zde začíná příběh budoucí legendy nezávislého hodinářství.

KRUŠNÉ DĚTSTVÍ

Už v raném dětství se u Vincenta projevovalo silné sociální citění a neochota přizpůsobit se autoritám. „Ve třinácti mě vyloučili ze školy. Postavil jsem se za spolužáka, kterého šikanoval syn ředitele. Všichni věděli, že mám pravdu, ale moc byla jinde,“ vzpomíná dnes bez hořkosti. Tento incident však nastartoval sled událostí, které zásadně ovlivnily jeho život. Jeho matka, praktická a rozhodná žena, se rozhodla jednat. „Odpověděla na inzerát hodináře, který hledal nového učně. Stále však nic nenasvědčovalo tomu, že se ze mě stane hodinář,“ dodává Calabrese.

NÁCTILETÝ HODINÁŘ

Podmínkou přijetí bylo zakoupení základního náradí, což rodina v těžkých podmínkách zvládla jen s obtížemi. „Dostal jsem krabici starých hodinek – polofunkčních a rozbitých. Moje první opravdová škola. Rozebíral jsem je, zkoumal, skládal a zase rozebíral. Byla to čistá alchymie, každý kousek měl svůj účel a zároveň prostor pro improvizaci.“

BYL A JSEM REBEL
Nic nenasvědčovalo tomu, že se z Vincenta stane hodinář. Zbytek je, jak se říká, historie.

Hodinář, u něhož začal, byl spíše tichým pozorovatelem než učitelem. Calabrese poháněla zvědavost a neklidná mysl. Avšak po třech měsících se původní učeň nečekaně vrátil a mladý Vincent musel odejít. „Tehdy jsem pochopil, že se na nikoho nemohu spoléhat. Otevřel jsem si vlastní dílnu. Bylo mi čtrnáct,“ říká.

HODINKY JAKO PROSTŘEDEK K CÍLI

Hodinářství si nevybral z lásky. Byla to cesta, jak přežít a být nezávislý. „Chtěl jsem být samostatný. Nechtěl jsem zatěžovat matku. V Neapoli se učíte být silní, nebo mizíte.“ Tento neklid v něm zůstal. S každou opravou se učil víc, ale zároveň cítil, že je to jen přechodná fáze.

ITAL VE ŠVÝCARSKU

Když mu bylo osmnáct, měl nastoupit vojenskou službu k námořnictvu. Ale to nebylo nic pro něj. „Nikdy bych nedokázal říct ‚ano, pane‘ někomu, koho nerespektuji. Představa, že budu salutovat někomu jen proto, že má vyšší hodnost, mě děsila. „Nechtěl jsem se podřídit. Cítil jsem, že můj život má směřovat jinak.“

A tak odešel do Švýcarska – země přesnosti, neutrality a samozřejmě hodinek. Přijel do Le Locle, města s dlouhou hodinářskou tradicí. Jeho přijetí ale nebylo srdečné. „Když jsem řekl, že jsem hodinář, odpověděli: ‚To není možné, jsi >>>

Ital.' Nešlo o nedůvěru ve schopnosti, ale o předsudky. To mě nakoplo. Řekl jsem si – dokážu jim, že Ital může být lepší, než kdokoliv z nich."

Tato chvíle se stala zlomem. Calabrese se zařekl, že se prosadí bez ohledu na původ, vzdělání či status. Chtěl se stát hodinářem nové generace – ne svázaným tradicí, ale tvořícím srdcem.

SPATIALE A ZLATÝ MŮSTEK

Ve Švýcarsku začíná jeho neúnavná cesta. Bez formálního vzdělání, jen s intuicí, odhodláním a vrozeným citem pro mechaniku. V roce 1975 začíná navrhovat své první vlastní hodinky Spatiale. Dokončil je po dvou letech. V roce 1977 tento model vystavil na Mezinárodním salonu v Ženevě a získal zlatou medaili. „Byl to zlom. Zrodil se můj styl – prostor, vzdušnost, krása mechanismu a také nápad, který později značka Corum proměnila v Golden Bridge. Byl jsem šokován, že si lidé kupují hodinky kvůli módě, značce, barvě číselníku, a že je strojek schován v pouzdře jako v rakvi. Právě strojek je srdcem hodinek a zaslouží prostor.

To pak umožňuje vtisknout hodinkám tvar, který si zákazník přeje a vytvořit pouto mezi jeho přáním a mou radostí z tvorby. Nikdy jsem si nekladl hranice a zpochybnil jsem i posvátné ikony hodinářství," říká mi Vincent.

QUARTZOVÁ KRIZE

70. léta zlikvidovala stovky tradičních výrobců. Calabrese se rozhodl vzdorovat. „Mechanické hodinky nejsou jen přesné. Jsou poezií pohybu, řemeslnou sochou. Jsou způsobem, jak sdílet myšlenku."

RYCHLOVKA S JUROU

Vincente, co rád děláte, když nepracujete?

Já nikdy nepracuji. Žiju svůj život, své radosti a svá vítězství.

Co vám mimo hodinářství přináší největší radost?

Vidět, že moje výtvořiny přinášejí lidem radost a že je mají rádi.

Jaký je váš oblíbený film?

Ten, který končí smrtí padoucha.

Oblíbená kniha?

Ta, která v mém životě dosáhla úspěchu.

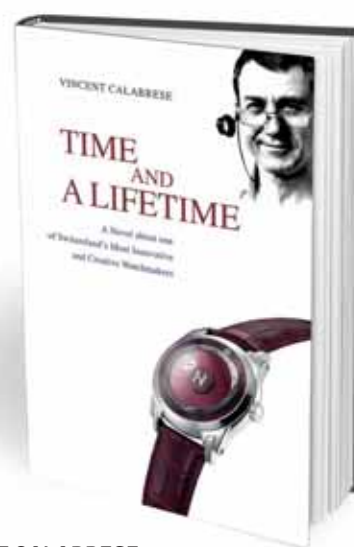
Jaké poselství byste chtěl předat našim čtenářům?

Ať se podívají na můj životní příběh a sami si vyberou vlastní cestu – cestu svého života. Úspěch je i v tom, že dokážete nadšení sdílet s ostatními.

Právě přes hodinky začal vyjadřovat svou filozofii: krásu v jednoduchosti, odvahu v nekonvenčnosti a úctu k neviditelnému řemeslu. Jeho modely Baladin, kolekce Ludiques a další nejsou jen komplikacemi – jsou výpovědi. Například model Baladin, který vytvořil za pět dní a patent prodal na výstavě ve Vicenze během 15 dní, byl důkazem jeho vynalézavosti i obchodního citu.

SPOLUZAKLADATEL AHCI

Když prodal patent na Golden Bridge značce Corum, ve smlouvě stálo, že jeho jméno

VINCENT CALABRESE

v roce 2017 napsal také knihu Time and a Lifetime (francouzsky Le Temps d'une Vie). Formou románu rekapituluje klíčové milníky jeho života – od dětství v chudé neapolské čtvrti přes drsný start ve Švýcarsku až po vznik ikonických hodinek jako Golden Bridge nebo létající tourbillon.

SPATIAL COLLECTION

Kolekce Spatial staví na revoluční ideje: mechanismus strojek se dostává do centra pozornosti jakožto „srdce“ hodinek.

GRIFFE COLLECTION

„Griffe“ - francouzsky dráp. Kolekce demonstruje chytání a zároveň plynutí času. Tematicky se opírá o stejný princip „wandering hours“. Pouzdro typu tonneau a automatický kalibr od ETA vytvářejí harmonii techniky a symboliky.

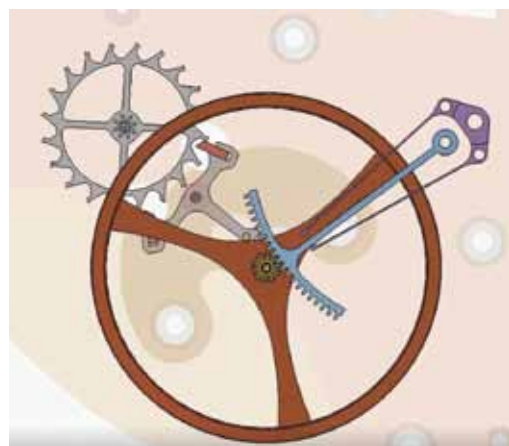

CLASSIC COLLECTION

Tato kolekce nabízí nejjemnější komplikace očima i duchem, výsledek více než třiceti celosvětových patentů. Klade důraz na technickou a estetickou vyspělost komplikací. Calabrese říká, že jde o nejkrásnější technické inovace.

PRINCIP SYSTÉMU CALASYS,
Namísto klasického vlásku je na ose setrvačnicku pastorek, který je ozubeným převodem spojen s hřebenem, jenž kmitá tam a zpět.

bude s touto komplikací navždy spojeno. Jenže po dvou letech se značka ozvala s prosbou, zda by mohli jméno vypustit. „Prý to zní příliš italsky a kazí to image. Nabídl mi vyšší poplatky, ale bez jména.“ Tuto ránu přijal, ale nezapomněl. „Uvědomil jsem si, že nejsem první, komu se to stalo. A určitě ne poslední.“

Rozhodl se jednat. Spolu se Svendem Andersenem založil v roce 1985 AHCI – Akademii nezávislých hodinářských tvůrců. První výstava proběhla v Museu v Le Locle – Musée d'Horlogerie du Locle. „Chtěli jsme, aby se o nás vědělo. Aby řemeslníci a samouci dostali prostor, který jim dosud chyběl.“

FILOZOF A VIZIONÁŘ

Calabrese začal hodinky vnímat jako filozofický nástroj. „Nejsem fanatik do hodinek. Ale skrze hodinky mohu vyprávět příběhy. Vyjádřit postoje.“ V jeho modelech jsou skryty poetické i filo-

VINCENT CALABRESE
je spoluzakladatelem
Académie Horlogère
des Créateurs
Indépendants
a autorem čtyřiceti
patentů.

zofické vrstvy. Věř, že stroj musí komunikovat s tím, kdo ho nosí. „Každý majitel má pochopit, co jsem mu chtěl říct.“

Jeho kreativní proces je výbušný. „Nápady přicházejí jako blesk. Někdy je musím odložit. Nechám je uzrát, a pak, když přijde čas, realizují je v co nejčistší formě.“ To je případ jeho nejnovější inovace – Calasys – oscilátoru bez vlásku. „Ten nápad jsem měl už v roce 1978, ale realizoval jsem ho až během covidu v roce 2021. Po čtyřech stoletích jsem osvobodil mechanismus od vlásku setrvačky.“

Jeho dílna v Lausanne je stále otevřená. Nezavírá se před mladými. „Neříkám jim: buďte jako já. Říkám: najděte si svou vlastní cestu. Netvořte podle vzoru, tvořte podle duše.“

Vincent Calabrese dnes patří mezi legendy. Obdržel prestižní Prix Gaiä za řemeslnou inovaci. Vytvořil desítky komplikací a designů. Spolupracoval s Blancpain, Corum a mnoha >>>

HISTORICAL COLLECTION

Retrospektiva Calabreseho celoživotního díla, ve kterém nechýbá zlomové modely jako Golden Bridge – symbol, který změnil pravidla hodinářského designu nebo také model Baladin.

EROTIC COLLECTION

Model „Mona Lisa“, představuje spojení inovace s vkusně zobrazeným erotickým nádechem na číselníku. Na pozici šesté hodiny zobrazuje Monu Lisu, která se postupně svléká.

1980

1999

1995

2001

2004

1985

GOLDEN BRIDGE

BALADIN

NIGHT & DAY

SUNTRAL G

ANALOGICA

MONA LISA RED

LUDIQUES COLLECTION

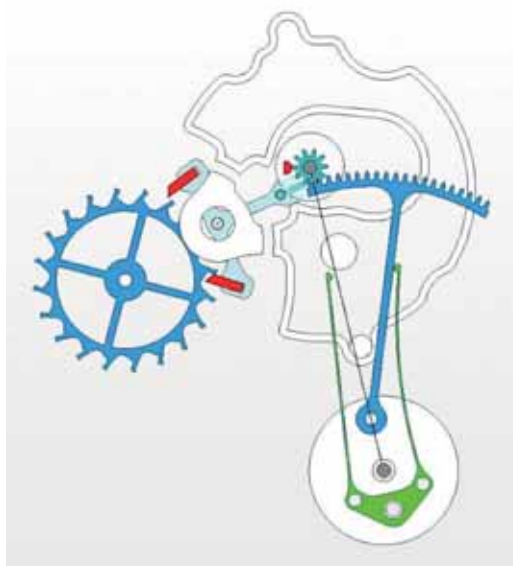
Ludiques (z francouzského ludique, tedy „hravý“) představuje jednu z nejodvážnějších a nejzá-
bavnějších kapitol v tvorbě Vincenta Calabrese. Jde o sérii hodinek, které si pohrávají s tradičními
principy zobrazení času a přetvářejí je do vizuálně nečekaných a mechanicky fascinujících řešení.

CO MOŽNÁ NEVÍTE

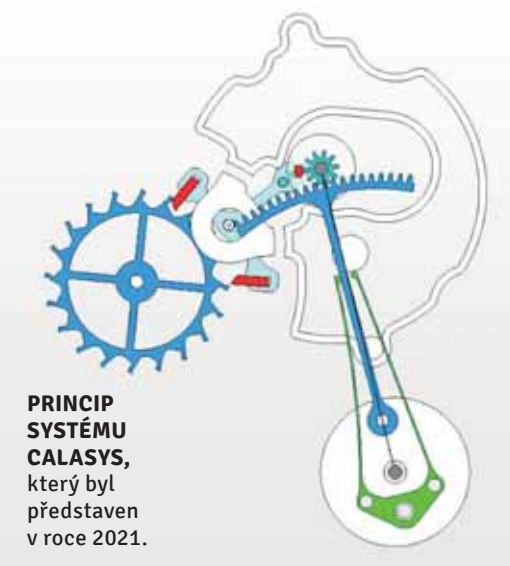
Hora-Nova

(HN, logo které se objevuje na hodinkách) je jméno hodinářské společnosti, kterou Vincent Calabrese spoluzaložil v roce 2001 spolu s dalším nezávislým hodinářem Jeanem Kazěsem.

Název „Hora-Nova“ pochází z latiny a znamená „nová hodina“ nebo „nový čas“. Je to filozofický i technický koncept – odkaz na nový přístup k měření a vnímání času.

PRINCIP SYSTÉMU CALASYS, který byl představen v roce 2021.

dalšími, ale nikdy nezapřel svou nezávislost. „Jako samouk jsem předložil Blancpainu nejlepší tourbillony a karusely. To jsou mé dvě milované děti. Dokázal jsem, že karusel je technicky zajímavější než tradiční tourbillon,“ dodává Vincent a pokračuje: „Pokud budou lidé hledat hloubku, řemeslnost a pravdivost, pak budou stát na mé straně. Pokud budou hledat jen logo na číselníku, pak jim nemám co nabídnout.“

OTTICA – POUHÁ ILUZE?

Na číselníku Ottica se zdá, že hodinky nabízejí jak analogové, tak digitální zobrazení – ale je tomu skutečně tak?

Nebo máme co do činění s iluzí, podobně jako s časem samotným? Za touto iluzí se skrývá složitý strojek, který proměňuje hodinářskou komplikaci v opravdové umělecké dílo. „Hodinky vznikly v roce 2000, ale jejich zrod navazuje na můj starší nápad z roku 1989, kdy jsem vytvořil indikaci tzv. „Heure Vagabonde“ (Putující hodina). Řekl jsem si tehdy, že když nemám ručičky uprostřed – protože jsem měl jen otočný průhled – mohl bych ručky uprostřed využít jiným způsobem. Ale nechtěl jsem to udělat hned. Od roku 1989 jsem čekal až do roku 2000, abych tyto hodinky vytvořil. Proč? Protože když jsem byl dítě, v padesátých

VINCENTOVI je úctyhodných 82let, první hodinky vytvořil již před 49 lety.

OTTICA Miroir Blue face

- ◆ **Strojek:** mechanický s automatickým nátahem (ETA 2892A2)
- ◆ **Frekvence:** 28 800 polokmitů/h
- ◆ **Rezerva chodu:** 42 hodin
- ◆ **Pouzdro:** Ø 40 mm
- ◆ **Funkce:** komplikace Putující hodiny s optickým efektem
- ◆ **Číselník:** modrý
- ◆ **Sklíčko:** safírové sklo
- ◆ **Dýnko:** průhledné kryté safírovým sklem
- ◆ **Voděodolnost:** 30 m
- ◆ **Řemínek:** kožený, modrý
- ◆ **Cena:** 7 600 CHF

Naše povídání pak uzavírá slovy:

„Každý si musí najít svou vlastní cestu ke štěstí a životu v souladu se svými hodnotami.“

letech, říkávalo se, že v roce 2000 přiletí Marťani s létajícími talíři, budou se pohybovat vesmírem a spadnou do černých děr,” říká Vincent. Komplikace Putující hodiny, patentovaná Vincentem Calabresem, slouží ke zobrazení minut na číselníku a zajišťuje tak dokonalou čitelnost. Důmyslný mechanismus působí dojem kombinace analogového a digitálního zobrazení, ale ve skutečnosti jde o iluzi.

ČERNÉ DÍRY

Vincent Calabrese vycházel jednoduše z principu odrazu. Tedy fyziky samozřejmě. To znamená, že světlo se může odrazit, ale nemůže projít skrz dané těleso. I když je to těleso průhledné, pokud světlo nedopadá pod pravým úhlem, je odkloněno a nemůže projít. Tak Vincent udělal kruhový otvor, a protože světlo jím neprojde, bude obíhat pod tímto otvorem a vytvoří prázdnotu – černou díru.

JDE TO I BEZ VLÁSKU SETRVAČKY

Odstranění tradiční vlásky setrvačky může znít složitě, přesto je princip systému Calasys jednoduchý. Namísto klasického vlásku je na ose setrvačnicku pastorek, který je ozubeným převodem spojen s hřebem, jenž kmitá tam a zpět, zatímco dvě ramena pružiny střídavě vyvíjejí sílu působící proti rotaci. Převod je navržen tak, aby setrvačnick měl co největší možnou amplitudu a hřeb co nejmenší úhel otáčení.

Patentovaný koncept oscilátoru by mohl být aplikován na jakýkoli typ krokového mechanismu. První námitkou, která se nabízí, je tření mezi hřebem a pastorkem (dřívější kroková ústrojí s hřebem a pákou byla nahrazena oddělenými krokovými mechanismy) nebo tření dalších částí nového mechanismu. Calabrese na to odpovídá: „Tření je kontinuální, a tedy kontrolovatelné. Stačí jej dobře spočítat a použít vhodná řešení.“

POHLED DO BUDOUČNA

Vincentovi je úctyhodných 82let a první hodinky vytvořil již před 49 lety. Podle pana Calabrese pokud budou budoucí generace milovat hodinářství – ne jen jako investici do luxusu, budou rozhodně stát na jeho straně. Na straně inovací, ne nutně tradice. A to i přesto, že si nemyslí o mechanice, že je to zrovna nejvhodnější nástroj pro měření času ve sportech či závodech. Elektronické měření bude přesnější a obejde se bez lidského zásahu. Pro začínající hodináře má pak jednu radu: „Držte se mé filozofie – ne mých hodinek!“ (smích) ■